

Motzfeldt á Føroyavitjan:

Dálking hevur altíð verið

Hóast vit sjálvandi skulu taka dálking álvarsliga, eiga vit ikki at leggja meira í tað, enn tað er, sigur grønlendski landsstýrisformaðurin, Johanathan Motzfeldt, sum var á ríkisfundi í Føroyum um vikuskiftið

EDVARD JOENSEN
UR MYKINESI

Hóast vit altíð hava dálkað umhvørvið, eiga vit sjálvandi at berjast tað, vit kunnu, fyri at halda framhaldandi dálking niðri, sigur Jonathan Motzfeldt, sum er í Føroyum á ríkisfundi.

Grønlendski landsstýrisformaðurin er fegin um, at havdálkingin í Norðurlandshavi verður viðgjörd á ríkisfundinum, forsætisráðarrin, lögmaður og landsstýrisformaðurin halda seinni í dag.

Í lýðarveðri standa vit uppi við minnisvarðan í Mykinesi, har landsstýrisformaðurin vitjar saman við forsætisráðharranum og lögmanni við fylgi.

Hann stendur og lítur út yvir tað endaleysa havið, sum er spegilsblankt. Bert svørtu blettirnir, sum vit vita er fuglar, eru at siggja. Ein einsamallur bátur liggur stutt úr landingini. Tað er Barbara, sum førði pressufólkið út í Mykinesi.

Førðast vit nóg langt vestureftir, koma vit til Grønlands.

Føroyar liggja jú á somu

breidd, sum Pamiut, veit landsstýrisformaðurin at siga frá.

Jú, sigur Jonathan Motzfeldt. Sjálvandi er dálking, og hon er sera vandamikil.

Men hann ávarar samstundis í móti at loypa á leistum, hvørja ferð ein kanning ella frágreiðing verður almannakunngjørd.

Tað eru nógvar ávaringaklökkur sum ringja alla tíðina, sigur hann. Og viðhvørt eru tær falskar.

Men hann leggur to dent á, at vit eiga ikki at ivast í, at í summum førum er tað rætt, tá ávarað verður um dálking bæði í luftini og í havinum.

Men hetta við dálking er ikki nakað nýtt, sigur Jonathan Motzfeldt, landsstýrisformaðurin í Grønlandi.

Hann visir til tær 400 - 500 ára gomlu mumurnar, funnar vörðu í Grønlandi fyri nøkrum árum síðani.

Kanningar av hesum fornu grønlendingum hava víst, at tey vóru júst líka dálkað, sum vit eru í dag.

Hesi fólkini hava livað av somu føðikeldum, sum nógvir grønlendingar gera enn. Og allar hesar öldirna,

hava so tey, sum hava verið ímillum, livað av tí sama.

Tað merkir bert tað, heldur Jonathan Motzfeldt, at tað ber til at liva av teirri dálkaður føðini, fólk í Grønlandi fáa í dag.

So hvørt, sum vit finna fleiri og fleiri nýggjar sjúkurl, undrast ein yvir, at mannaeittin yvirhøvur hevur yvirlevað til í dag, sigur Jonathan Motzfeldt.

Vit hava, hóast alla okkara framkomnu útgørd, fleiri ólekiligar sjúkurl, vit einki kunnu gera við.

Hann er onga løtu í iva um, at hann sjálvur fer at halda fram at eta tað, hann altíð hevur verið vanur við.

Tað eru sjálvandi nýggjar dálkingarkeldur, vit kenna í dag.

Men vit vita, at dálkingin hevur verið sera stór seinastu 400 árin, viser Jonathan Motzfeldt á.

Sjálvandi eiga vit at vara okkum almikið ímóti nýggjari dálking, sigur Jonathan Motzfeldt, landsstýrisformaðurin í Grønlandi.

Av øðrum málum, sum viðgjörð verða, leggur Motzfeldt stóran dent á handilsavtalurnar við EU.

Jonathan Motzfeldt sigur, at vit eiga at verja havið, men framvegis eta tað, sum úr tí kemur

(Mynd: J. K. Vang)

Tað er soleiðis, sigur hann, at Danmark er portur grønlendinga til Europa. Og hann metir tað av stórum týdningi at hava gott handilsband tann vegin.

Grønland hevur havt nakað av handli við Amerika. Serliga USA. Men tað er

líkasum við at linka nú, sigur landsstýrisformaðurin.

Nú er tað heldur eystur-reftir, handlað verður. Japan og Taiwan eru stórir marknaðir fyri grønlenskum vörum.

Men grønlendingar eiga

avgjørt at halda sambandið við EU viðlíka.

»Og her eigur danski forsætisráðharin at hjálpa okkum,« sigur Jonathan Motzfeldt.

»Tað er hansara arbeiði.«

Í kirkju í Kirkjubø

Sunnudagin vitjaði Poul Nyrup Rasmussen, forsætisráðharri, við fylgi í Kirkjubø og úti í Koltri

EDVARD JOENSEN

Tað varð farið til gongu úr Havn til Kirkjubøar sunnurmorgunin.

Forsætisráðharrin við fylgi og ferðaleiðara.

Men tað var so skjótt, at forsætisráðharrin aftur vísti, at hann gongur tey flestu av.

Túrin gekk eftir gomlu gøtuni úr Havnardali, og tók umleið tveir tímar.

Páll Patursson, bóndi í Kirkjubø, fór í móti gestunum og fylgdi teimum seinasta strekkið til bygdar.

Komin til Kirkjubøar

varð beinanvegin farið at skifta klæðir, aðrenn farið var á gátt hjá bóndafólkunum, har kaffi og pannukøkur vóru at fáa.

Fremmandafólkunum dámdu sera væl rabarbusúltutuyð hjá Sólvi.

Meðan fólk søtu til borðs, kom prestur, og so var skjótt tíð at fara í kirkju.

Tað var ein serlig uppliving at vera í kirkju í Kirkjubø.

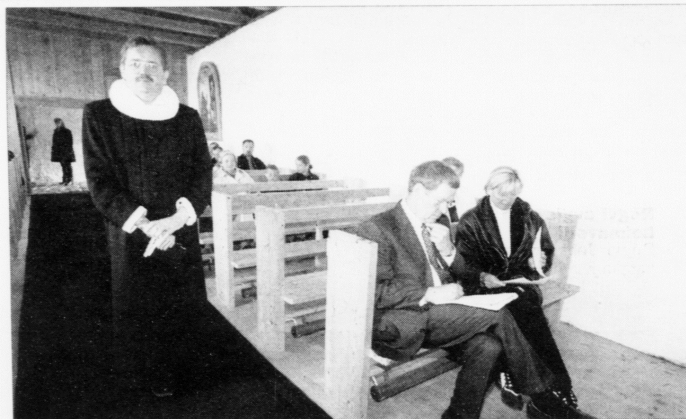
Hesin elligamli bygningurin við teimum tjúkkum veggjunum, veit ivaleyst frá mangari søgu at siga.

Og eisini í aðrar mátar er kirkjugongdin øðrvisi her, enn tey flestu eru von við í dag.

Her er einki orgul at styðja sálmasanginum. So frammi í kóri søtu Páll Patursson, sum bæði var klokkari og deknur, og Dánjal Pauli í Búðini av Velbastað, sum var forsangari.

Og tað bar væl til at syngja uttan undirspæl.

Heri Joensen, prestur, prædikaði yvir dagsins tekst. Og fyri at donsku gestirnir skuldu fáa nakað

Heri Joensen, prestur, prædikaði um at vera tann, ein er

(Mynd: Jens Kristian Vang)

við, hevði hann umsett prædikuna til danskt og kopierað gestunum.

Heri prestur tosaði um at vera tann, ein er. Og at vera tað her.

Hann vísti á søguna um mannin, sum gjörði sær fjøðurham og vildi flúgva. Tað endaði, sum kunnugt, galið, og maðurin fall aftur hagar, hann átti at vera. Tað er eisini her, vit skulu gera okkara tænastu, segði prestur.

Eftir guðstænastuna vísti Páll Patursson donsku gestunum runt í Kirkjubø.

Hann greiddi frá tí søguliga, sum er at finna í Kirkjubø. Og tað er ikki smávegis.

Úr Kirkjubø varð farið aftur til Havnar, har for-

sætisráðharrin fyrst vitjaði Tórshavnar Býráð og síðan Norðurlandahúsið.

Sunnudagurin endaði við útferð í Koltur.

Farið varð av Gømlurætt við Thorshavn.

Tað er forsætismálaráðið, sum eigur Thorshavn, og ríkisumbóðið umsitir.

Soleiðis bar til at siga, at Poul Nyrup Rasmussen, forsætisráðharri í grundini eisini var reiðari á skútuni, sum flutti hann um Fjørðin.

Í Koltur tóku bóndahjúðini, yngri kirkjubóndurin, Bjørn Patursson og konan Lúka, ímóti.

Bjørn Patursson greiddi gestunum frá søgu og fólk í Koltur.

Eisini varð víst runt millum gomlu bygningarnar,

sum arbeiðt verður við at seta í stand.

Eftir rundferðina var boðin ein biti inni hjá bóndafólkunum.

A veg inn aftur á Gømlurætt var eitt sindur av aldu í Hestfirði, og Lone Dybkjær, kona forsætisráðharrans, helt fyrri, at tað var gott kortini, at Nyrup, vertskapsmaður sum hann er, ikki varð sitandi út á náttina í Koltur.

Ti skuldu tað rullað lutvist verri, sum leið út í mun til útferðina, hevði onkur fingið sjóverð á heimleiðini.

Men so var kortini ikki

Páll Patursson, bóndi, sigur farvæl í Kirkjubø fylgir forsætisráðharranum um av garði (Mynd: Jens K. Vang)